

PEWNIK (4) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w pewny).

sg G pewniku (1). ◇ I pewniki(e)m (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Pewność (4) :

Wyrażenie przyimkowe: »dla pewniku« (1): dofić mnie ná tim/ kiedi moj dworzánin/ nie da thego w fię wmwóić/ áby miał mieć białe/ zá czarne/ [...] y owfzem dla pewniku/ chociaż by tho znał być w łobie/ co mu ktho przypifuie/ iednák niechay ták z gołá/ nie pozwala/ bez łporu trzymánia/ ále rádniey niechay łkromnie záprzy/ iż tego w nim niemáľz GórnDworz G7.

α. W funkcji przysłówka: »pewnikiem« = z poczuciem pewności, z przekonaniem, w sposób pewny (3) : Pewna rzecz odpowiedział pan Myfzkow. iż ten Hetman lepfzy ieft/ kthory pewnikiem idzie/ á bez bitwy wygrawa GórnDworz Ff6; Obieraymyfz kthory [skarb] lepfzy [wieczny czy ziemski]. Iedno iż o tám tym powiedáią/ kto fie óń łtára/ iż then ziemłki łnádnie przypáść może. Ale trudno tu ná wiárę/ lepiey fie nam zda pewnikiem. RejZwierc 48v, 98v.

[Zwrot: »pewnikiem wiedzieć«: Pewnikiem iednák [pań] to wiedzieć ma/ że ludzie łrzednich lat [...] łą do Rády godnieyfzy CerGór 146.]

Cf [NIEPEWNIE], PEWNOŚĆ

LWil